

Arrest

nr. 232 493 van 12 februari 2020
in de zaak RvV X / IV

Inzake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat L. VANBRABANT
Louizalaan 363/4
1050 BRUSSEL

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Georgische nationaliteit te zijn, op 10 april 2019 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 29 maart 2019.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 16 december 2019 met toepassing van artikel 39/73 van voormelde wet.

Gelet op het verzoek tot horen van 20 december 2019.

Gelet op de beschikking van 17 januari 2020 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 7 februari 2020.

Gehoord het verslag van kamervoorzitter M.-C. GOETHALS.

Gehoord de opmerkingen van advocaat M. KIWAKANA, die *loco* advocaat L. VANBRABANT verschijnt voor de verzoekende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Er dient op gewezen te worden dat overeenkomstig artikel 39/73, § 2 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de Vreemdelingenwet) aan de verzoekende partij de grond meegedeeld werd waarop de kamervoorzitter steunt om te oordelen dat het beroep door middel van een louter schriftelijke procedure kan verworpen worden. *In casu* wordt het volgende gesteld:

“1. Verzoekster dient beroep in tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 29 maart 2019 waarbij haar verzoek om internationale bescherming overeenkomstig artikel 57/6/1 van de Vreemdelingenwet volgens een versnelde procedure wordt behandeld en als kennelijk ongegrond wordt beschouwd.

2. Artikel 57/6/1, §1, eerste lid, b) van de Vreemdelingenwet luidt als volgt:

“De Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen kan een verzoek om internationale bescherming volgens een versnelde procedure behandelen, indien :

b) de verzoeker afkomstig is uit een veilig land van herkomst zoals bedoeld in paragraaf 3; of”

Artikel 57/6/1, § 2 van de Vreemdelingenwet bepaalt:

“In het geval van weigering van internationale bescherming en indien de verzoeker om internationale bescherming zich in één van de gevallen vermeld in paragraaf 1, eerste lid, a) tot j) bevindt, kan de Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen dit verzoek als kennelijk ongegrond beschouwen.”

3.1. Artikel 57/6/1, § 3, eerste lid van de Vreemdelingenwet luidt:

“De Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen is bevoegd om de internationale bescherming te weigeren aan een onderdaan van een veilig land van herkomst of aan een staatloze die voorheen in dat land zijn gewone verblijfplaats had, wanneer de vreemdeling geen substantiële redenen heeft opgegeven om het land in zijn specifieke omstandigheden niet als een veilig land van herkomst te beschouwen ten aanzien van de vraag of hij voor erkenning als persoon die internationale bescherming geniet in aanmerking komt.”

Bij koninklijk besluit van 15 februari 2019 werd Georgië aangewezen als veilig land van herkomst.

Om een verzoek om internationale bescherming ingediend door een onderdaan van een veilig land van herkomst of een staatloze die er voorheen zijn gewone verblijfplaats had, gegrond te kunnen verklaren, moet de verzoeker derhalve substantiële redenen opgeven die aantonen dat, ondanks diens afkomst van een veilig land, zijn land van herkomst in specifieke omstandigheden niet als veilig kan worden beschouwd en dit dus in afwijking van de algemene situatie aldaar. Artikel 57/6/1, § 3, eerste lid van de Vreemdelingenwet belet de verzoeker niet om aan te tonen dat er, wat hem betreft, een gegronde vrees voor vervolging bestaat in vluchtelingenrechtelijke zin, zoals bepaald in artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet of dat er zwaarwegende gronden zijn om aan te nemen dat hij een reëel risico loopt op het lijden van ernstige schade, zoals bepaald in artikel 48/4 van diezelfde wet. De bewijslast in dit geval rust op de verzoeker.

3.2. *Het is in dit geval duidelijk dat verzoekster afkomstig is van een veilig land in de zin van artikel 57/6/1, § 3, eerste lid van de Vreemdelingenwet, zijnde Georgië, en dat er bijgevolg een vermoeden geldt dat er in haar hoofde geen vrees voor vervolging of een reëel risico op ernstige schade aanwezig is. Uit de bestreden beslissing en het administratief dossier blijkt dat verzoekster geen substantiële redenen heeft opgegeven die aantonen dat, ondanks haar afkomst van een veilig land, haar land van herkomst in haar specifieke omstandigheden niet als veilig kan worden beschouwd en dit dus in afwijking van de algemene situatie aldaar.*

In de bestreden beslissing stelt de commissaris-generaal vooreerst vast dat wat de twee incidenten betreft die verzoeksters ex-man, G.B., meemaakte en waar verzoekster eveneens naar verwijst om haar vrees voor vervolging aan te tonen, met name de gewelddadige aanval van M. en daarnaast de bedreigingen door een groep van een acht- à tiental personen bij hen thuis, de opeenvolgende verklaringen van verzoekster en haar ex-man ernstige tegenstrijdigheden vertonen. Vervolgens wordt erop gewezen dat bij verzoeksters ex-man werd vastgesteld dat diens houding absoluut niet te rijmen valt met die van een verzoeker die nood heeft aan internationale bescherming. Deze vaststellingen maken, zo luidt de bestreden beslissing, dat geen geloof kan worden gehecht aan de beweringen van verzoekster en haar ex-man over de aanvang van de eerder aanhoudende en ernstige problemen die zij kenden omwille van hun sympathie voor de politieke partij UNM. De algemene geloofwaardigheid van verzoeksters verklaringen wordt hierdoor dan ook reeds ernstig aangetast, aldus de commissaris-generaal die hieraan toevoegt dat derhalve ook niet zo maar geloof kan worden gehecht aan de problemen die verzoekster in 2018 zou hebben gekend ten gevolge van haar politieke activiteiten.

Met betrekking tot de twee concrete voorvallen die verzoekster aanhaalt en die haar deden besluiten om haar land van herkomst te verlaten, namelijk de twee mannen die haar op 25 oktober 2018 tegenhielden en bedreigden en haar een hersenschudding bezorgden en het feit dat op 27 november 2018 haar dochtertje korte tijd verdween en zij nadien telefonisch werd bedreigd, wordt in de bestreden beslissing vastgesteld dat, daargelaten de geloofwaardigheid van haar relaas, verzoekster geen beroep deed op de bevoegde Georgische autoriteiten om deze voorvallen aan te klagen of bescherming te zoeken. De commissaris-generaal oordeelt dat er geen redenen zijn waarom verzoekster geen beroep zou proberen

te doen op de bescherming die door de Georgische autoriteiten wordt geboden. Er wordt ook ingegaan op het door verzoekster bijgebrachte attest van 4 maart 2019 van de Georgische ngo "Sociometry" en de commissaris-generaal stelt op basis van een analyse van de informatie waarover hij beschikt vast dat hij tot een andere conclusie komt met betrekking tot de politieke situatie in Georgië (dan die uiteengezet in het betreffende attest).

Betreffende het feit dat verzoekster omwille van haar politieke voorkeur haar praktijk in Tbilisi verloor, daar zij omwille van een verhoging van de huur de panden moest afstaan, wordt erop gewezen dat dit in 2013 plaatsvond en verzoekster pas eind 2018 haar land van herkomst heeft verlaten. Derhalve dient, aldus de commissaris-generaal, te worden besloten dat zij voor dit voorval geen internationale bescherming nodig achtte.

Wat de moeilijkheden van verzoeksters dochter op school betreft en het feit dat zij ten gevolge van de problemen van haar ouders met psychologische problemen te kampen heeft, wordt in de bestreden beslissing opgemerkt dat deze problemen onvoldoende zwaarwichtig zijn om als vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie of als ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming te worden beschouwd.

De door verzoekster neergelegde documenten zijn, zo wordt vastgesteld, niet van aard om voormelde conclusies te wijzigen.

3.3. Uit de lezing van het verzoekschrift blijkt weliswaar dat verzoekster het niet eens is met de motieven van de bestreden beslissing, doch zij onderneemt geen ernstige poging om deze motieven te verklaren of te weerleggen. De Raad benadrukt dat het aan verzoekster toekomt om deze motieven aan de hand van concrete elementen en argumenten in een ander daglicht te plaatsen, waar zij echter in gebreke blijft. Ze beperkt zich immers louter tot het uiteenzetten van theoretische beschouwingen, het herhalen van eerder afgelegde verklaringen, het formuleren van algemene beweringen en kritiek, en het op algemene wijze tegenspreken van de gevolgtrekkingen van de commissaris-generaal, waarmee zij echter diens bevindingen niet weerlegt, noch ontkracht.

Verzoekster gaat in het verzoekschrift niet of nauwelijks in op en ontkracht, noch weerlegt op generlei wijze de motivering in de bestreden beslissing waar met betrekking tot de twee incidenten die haar ex-man meemaakte en waar ze naar verwijst om haar vrees voor vervolging aan te tonen, wordt geconcludeerd dat de "vaststellingen maken dat er geen geloof kan gehecht worden aan jullie beweringen over de aanvang van de eerder aanhoudende en ernstige problemen die jullie kenden omwille van jullie sympathie voor de UNM. De algemene geloofwaardigheid van uw verklaringen wordt dan ook reeds ernstig aangetast. Hierdoor kan er ook niet zo maar geloof gehecht worden aan de problemen die u in 2018 zou gekend hebben ten gevolge van uw politieke activiteiten."

Voorts dient samen met het Commissariaat-generaal te worden vastgesteld dat wat de twee concrete voorvallen betreft die verzoekster deden besluiten Georgië te verlaten, met name de gebeurtenissen van 25 oktober 2018 en 27 november 2018, daargelaten de geloofwaardigheid hiervan, uit niets blijkt en verzoekster niet in concreto aannemelijk maakt dat het haar dienaangaande aan nationale bescherming vanwege de Georgische autoriteiten ontbreekt. Verzoekster ontkent of betwist thans niet, doch bevestigt in het verzoekschrift dat zij voor die door haar ingeroepen problemen niet/nooit beroep heeft gedaan op haar nationale autoriteiten. Internationale bescherming kan evenwel slechts worden ingeroepen en verkregen bij gebrek aan nationale bescherming. De verzoeker om internationale bescherming moet aannemelijk maken dat hij of zij alle redelijke en realistische van hem of haar te verwachten mogelijkheden tot bescherming heeft uitgeput. Dit is in casu voor verzoekster allerminst het geval. Daargelaten de vaststellingen in de bestreden beslissing omtrent het door verzoekster neergelegde attest van de Georgische NGO 'Sociometry' en verzoeksters argumentatie hieromtrent in het verzoekschrift, dient beklemtoond dat verzoekster haar verklaarde problemen nooit bij de Georgische autoriteiten heeft aangekaart, laat staan aangeklaagd. Uit niets blijkt derhalve en verzoekster toont geenszins in concreto aan dat haar autoriteiten niet bij machte of onwillig zouden zijn om haar met betrekking tot haar verklaarde problemen, daargelaten de geloofwaardigheid ervan, hulp en/of bescherming te bieden.

Een algemene verwijzing, zoals te dezen door verzoekster, naar (bij het verzoekschrift gevoegde algemene informatie omtrent) de extreme politieke polarisatie in Georgië en de algemene situatie inzake de politieke en mensenrechtensituatie in Georgië, volstaat niet om aan te tonen dat men in zijn land van herkomst werkelijk wordt bedreigd en vervolgd of dat er wat hem/haar betreft een reëel risico op het

lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming bestaat, of dat het hem of haar in het land van herkomst aan nationale bescherming ontbeert. Dit dient in concreto te worden aangetoond en verzoekster blijft hier, gelet op het voorgaande, in gebreke (cf. RvS 9 juli 2003, nr. X; RvS 15 december 2004, nr. X).

Verzoekster, die de overige motieven uit de bestreden beslissing ongemoeid laat, voert verder geen concrete elementen aan waarmee aannemelijk wordt gemaakt dat zij in geval van een terugkeer naar haar land van herkomst een reëel risico op ernstige schade zou lopen zoals bedoeld in artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet, noch beschikt de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen over algemeen bekende informatie waaruit dergelijk risico blijkt.

3.4. Betreffende de opgeworpen schending van artikel 57/5 quater van de Vreemdelingenwet, stelt de Raad vast dat nergens uit het administratief dossier blijkt, noch door verzoekster wordt aangetoond dat zij of haar advocaat schriftelijk een kopie van de notities van het persoonlijk onderhoud zou hebben aangevraagd, zoals voorgeschreven in artikel 57/5 quater, §2 van de Vreemdelingenwet. Verzoeksters betoog mist dan ook feitelijke grondslag.

4. Bijgevolg lijkt verzoekster niet aan te tonen dat zij redenen heeft om te vrezen te worden vervolgd in vluchtelingenrechtelijke zin of dat zij een reëel risico op ernstige schade loopt in geval van terugkeer naar Georgië.”

2. Door een verzoek tot horen in te dienen, maakt de verzoekende partij kenbaar dat zij het niet eens is met deze in de beschikking opgenomen grond (zij wordt overeenkomstig artikel 39/73, § 3 van de Vreemdelingenwet immers geacht met deze grond in te stemmen wanneer zij niet vraagt gehoord te worden). In dit kader dient te worden benadrukt dat het verzoeken om een hoorzitting om alsnog zijn visie kenbaar te maken de enige functie van het verzoek tot horen is (cf. Wetsontwerp van 6 december 2010 houdende diverse bepalingen (II), Memorie van toelichting, *Parl.St.* Kamer, 2010-2011, nr. 53 0772/001, 25, 26) en dit verzoek zodoende niet mag beschouwd worden als een bijkomende memorie. Bovendien dient erop gewezen te worden dat het verzoek tot horen er niet toe strekt aan de verzoekende partij de mogelijkheid te geven onvolkomenheden in het verzoekschrift, hetzij deze waarop in de beschikking overeenkomstig artikel 39/73, § 2 van de Vreemdelingenwet precies gewezen wordt, hetzij andere, alsnog recht te zetten. Ook het betoog ter terechtzitting vermag dit niet te doen.

3.1. De verwerende partij is niet ter terechtzitting verschenen.

3.2. Artikel 39/59, § 2 van de Vreemdelingenwet bepaalt als volgt:

“Alle partijen verschijnen ter terechtzitting of zijn er vertegenwoordigd. Wanneer de verzoekende partij noch verschijnt noch vertegenwoordigd is, wordt het beroep verworpen. De andere partijen die niet zijn verschenen of niet vertegenwoordigd zijn, worden geacht in te stemmen met de vordering of het beroep. In elke kennisgeving van een beschikking tot vaststelling van de rechtsdag wordt melding gemaakt van deze paragraaf.”

Artikel 39/59, § 2 van de Vreemdelingenwet houdt niet in dat de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen op grond van de afwezigheid van de verwerende partij ter terechtzitting verplicht zou zijn het beroep gegrond te verklaren en aldus de verzoekende partij te erkennen als vluchteling of haar de subsidiaire beschermingsstatus toe te kennen. Evenmin houdt deze bepaling een omkering van de bewijslast in. Zij heeft enkel tot gevolg dat de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen de eventuele excepties en het verweer ten gronde in de nota met opmerkingen van de verwerende partij niet dient te beantwoorden (RvS 13 mei 2014, nr. X; RvS 13 mei 2014, nr. X).

4. Ter terechtzitting, alwaar zij uitdrukkelijk wordt uitgenodigd te reageren op de beschikking van 16 december 2019, voert verzoekende partij aan dat zij verschillende stukken heeft ingediend die haar profiel staven. Verzoekende partij wijst erop dat zij in haar land van herkomst niet kan buigen op bescherming gelet op de grote corruptie die er heerst. De ex-echtgenoot van verzoekende partij diende eveneens een verzoek in dat werd geweigerd.

De Raad stelt vast dat verzoekende partij geen concrete elementen bijbrengt die afbreuk doen aan de in de voormelde beschikking opgenomen grond. Ze beperkt zich immers louter tot enkele algemene, niet onderbouwde beweringen, doch gaat niet *in concreto* in op en laat geheel na daadwerkelijk concrete

opmerkingen met betrekking tot voornoemde beschikking te formuleren die deze in een ander daglicht kunnen stellen.

Zo poneert verzoekende partij zeer algemeen dat zij verschillende documenten heeft ingediend die haar profiel staven, zonder dat zij echter toelicht om welke stukken het gaat en hoe deze haar niet verder toegelichte profiel zouden staven. De Raad stelt samen met het Commissariaat-generaal vast dat uit de door verzoekende neergelegde documenten, net als dit evenmin uit haar verklaringen blijkt, niet blijkt dat zij haar land van herkomst Georgië heeft verlaten of er niet meer kan terugkeren omwille van een gegronde vrees voor vervolging of dat zij er een reëel risico op ernstige schade in de zin van de definitie van subsidiaire bescherming loopt, en/of dat het haar aldaar aan nationale bescherming ontbreekt. Verzoekende partij toont het tegendeel niet aan.

Verzoekende partij wijst er op uiterst algemene wijze op dat zij in haar land van herkomst niet op bescherming kan rekenen gelet op de grote corruptie die er heerst, doch ze gaat niet in het minst in op en ontkracht, noch weerlegt alzo op generlei wijze de grond in de beschikking van 16 december 2019 waar in dit verband wordt vastgesteld: *“Voorts dient samen met het Commissariaat-generaal te worden vastgesteld dat wat de twee concrete voorvallen betreft die verzoekster deden besluiten Georgië te verlaten, met name de gebeurtenissen van 25 oktober 2018 en 27 november 2018, daargelaten de geloofwaardigheid hiervan, uit niets blijkt en verzoekster niet in concreto aannemelijk maakt dat het haar dienaangaande aan nationale bescherming vanwege de Georgische autoriteiten ontbreekt. Verzoekster ontkent of betwist thans niet, doch bevestigt in het verzoekschrift dat zij voor die door haar ingeroepen problemen niet/nooit beroep heeft gedaan op haar nationale autoriteiten. Internationale bescherming kan evenwel slechts worden ingeroepen en verkregen bij gebrek aan nationale bescherming. De verzoeker om internationale bescherming moet aannemelijk maken dat hij of zij alle redelijke en realistische van hem of haar te verwachten mogelijkheden tot bescherming heeft uitgeput. Dit is in casu voor verzoekster allerm minst het geval. Daargelaten de vaststellingen in de bestreden beslissing omtrent het door verzoekster neergelegde attest van de Georgische NGO ‘Sociometry’ en verzoeksters argumentatie hieromtrent in het verzoekschrift, dient beklemtoond dat verzoekster haar verklaarde problemen nooit bij de Georgische autoriteiten heeft aangekaart, laat staan aangeklaagd. Uit niets blijkt derhalve en verzoekster toont geenszins in concreto aan dat haar autoriteiten niet bij machte of onwillig zouden zijn om haar met betrekking tot haar verklaarde problemen, daargelaten de geloofwaardigheid ervan, hulp en/of bescherming te bieden.”*

Verzoekende partij maakt bijgevolg niet concreet aannemelijk dat zij in haar land van herkomst geen beroep kan doen op haar nationale autoriteiten en dat deze niet bij machte en/of onwillig zouden zijn om haar hulp en/of bescherming te verlenen.

Verzoekende partij beperkt zich voor het overige tot de algemene mededeling dat haar ex-echtgenoot eveneens een verzoek om internationale bescherming heeft ingediend dat werd geweigerd, zonder dat zij voor het overige ingaat op en opmerkingen met betrekking tot de in de beschikking van 16 december 2019 opgenomen grond formuleert.

5. Derhalve wordt geen afbreuk gedaan aan voormelde in de beschikking aangevoerde grond (en de in de bestreden beslissing gedane vaststellingen). Bijgevolg blijkt niet dat verzoekende partij redenen heeft om te vrezen te worden vervolgd in vluchtelingenrechtelijke zin of dat zij een reëel risico op ernstige schade loopt in geval van terugkeer naar Georgië.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Enig artikel

Het beroep wordt verworpen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op twaalf februari tweeduizend twintig door:

mevr. M.-C. GOETHALS,

kamervoorzitter,

dhr. R. VAN DAMME,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

R. VAN DAMME

M.-C. GOETHALS